

T.C.
BAŞBAKANLIK
Kanunlar ve Kararlar Genel Müdürlüğü

Sayı : B.02.0.KKG.0.10/102-29/2801

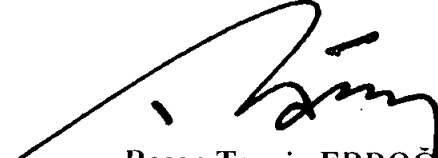
26 18 /2011

Konu : Kanun Hükmünde Kararname

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

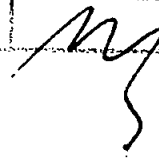
"Adalet Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulü Hakkında Kanun ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Hükmünde Kararname" bugünkü Resmi Gazete'de yayımlanmış ve Anayasa'nın 91 inci maddesi uyarınca bir sureti ekli olarak gönderilmiştir.

Gereğini arz ederim.

Recep Tayyip ERDOĞAN
Başbakan

- EKİ :
- 1- Kanun Hükmünde Kararname
 - 2- Gerekçe
 - 3- Resmi Gazete (10 adet)

T.B.M.M. BAŞKANLIĞI				
Tali Komisyon	Plan ve Bütçe Sağlık, Aile, Gençlik Spor ve Turizm Milli Savunma			
Esas Komisyon	Adalet			
Tarih:	01 Ekim 2011	F. No:	1/299	
Ad. Y.	Müdür	D.Bşk.	G.Sek. Y.	Gen. Sek.
16	Ömr	SA	Kem	K
BAŞKAN				

T B M M Kanunlar ve Kararlar Müdürlüğü
26 Ağustos 2011
Numara :

T. B. M. M. GENEL FURAK VE ARSIV MÜDÜRLÜĞÜ
26 Ağustos 2011
No : 22576

GENEL GEREKÇE

Yargı hizmetlerinin daha etkin, süratli ve verimli şekilde sürdürülebilmesi amacıyla son zamanlarda çeşitli kanunlarda değişiklikler yapılmıştır. 9/2/2011 tarihli ve 6110 sayılı Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunla Yargıtay ve Danıştayın daire ve üye sayıları artırılmış ve bu mahkemelerin kapasiteleri güçlendirilmiştir. 31/3/2011 tarihli ve 6217 sayılı Yargı Hizmetlerinin Hızlandırılması Amacıyla Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun ile de yargı hizmetlerini hızlandıracak birçok düzenleme yapılmıştır.

Bu önemli gelişmelerin devamına yönelik, yeni yasal çalışmaların yapılmasının gerekliliği de ortadadır. Bu düşünceden hareketle hazırlanan Kanun Hükmünde Kararname ile adalet hizmetlerinin daha etkin, verimli şekilde yürütülebilmesine katkı sağlaması bakımından ilgili kanunlarda değişiklik yapılması öngörülmektedir.

2992 sayılı Kanunda değişiklik yapılarak Adalet Bakanlığı Uluslararası Hukuk ve Dış İlişkiler Genel Müdürlüğü bünyesinde İnsan Hakları Daire Başkanlığı kurulmaktadır. Değişiklikle, Adalet Bakanlığı ile Dışişleri Bakanlığının işbirliği halinde çalışması ve Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinde ülkemizle ilgili davaları birlikte takip ederek daha etkin savunma yapılabilmesi amaçlanmaktadır.

Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunun yapısında, 7/5/2010 tarihli ve 5982 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının Bazı Maddelerinde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunla esaslı değişiklikler yapılmış, teftiş kurulu yeni bir yapılanmaya kavuşturulmuştur. Bu kapsamda, Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu müfettişliği ile adalet müfettişliğine yönelik talebi artırmak, etkin ve verimli denetim gerçekleştirebilecek sayıda müfettiş ihtiyacını karşılamak amacıyla, meslekte fiilen sekiz yıl çalışma şartı beş yıl olarak değiştirilmiştir.

6110 sayılı Kanunla Danıştayda daire sayısı ve buna bağlı olarak Danıştay üyesi sayısı artırılmıştır. Daire ve üye sayısı artırılan Danıştayda, Yargıtayda yer alan düzenlemeye paralel olarak Birinci Başkanlık Kuruluna benzer nitelikte Başkanlık Kurulu oluşturulmakta ve mevcut düzenlemede Başkanlık Kurulu olarak yer alan yapı Başkanlar Kurulu olarak değiştirilmektedir. Böylece, Danıştayın karar organlarının daha işler hale gelmesi ve karar alma sürecindeki verimliliğinin artırılması amaçlanmaktadır. Düzenlemeyle, daha önce tek organ tarafından yerine getirilen bir kısım görevler, yeni oluşum sonrası iki farklı organ olan "Başkanlık Kurulu" ve "Başkanlar Kurulu" tarafından yerine getirilecektir. Değişiklikle, Danıştay Başkanı veya Daire Başkanı olabilme süreleri de kısaltılmaktadır.

Danıştay Kanununda yapılan diğer bir değişiklikle, Danıştayda görev yapacak personelin, görevin gerektirdiği nitelikler dikkate alınarak, atanması ve istihdam edilmesi konusunda yüksek mahkemeye yetki verilmektedir.

6110 sayılı Kanunla Yargıtayda da daire sayısı ve buna bağlı olarak Yargıtay üyesi sayısı artırılmıştır. Yargıtay Kanununda yapılan değişiklikle, ihtiyaç duyulan tetkik hâkimi sayısını karşılamak amacıyla Yargıtay tetkik hâkimliği için aranan süre şartının belirli bir dönem için kaldırılmasına yönelik düzenleme yapılmaktadır.

24/2/1983 tarihli ve 2802 sayılı Hâkimler ve Savcılar Kanununda yapılan değişiklikle, avukatlık mesleğinden hâkim ve savcılık mesleğine geçmek isteyenler için Kanunla öngörülen yaş sınırı otuzbeşten kırkbeşe yükseltilmektedir.

Hâkim ve Cumhuriyet savcılarının yurtdışına eğitim amacıyla gönderilmesinin sağlanması, ayrıca yurtdışına gidenlerin malî hakları ve yükümlülüklerinin düzenlenmesi amacıyla, 2802 sayılı Kanunda değişiklik yapılmaktadır.

Ulusal Yargı Ağı Projesinin (UYAP) faaliyete geçmesinden sonra kısa süre içinde katettiği aşama dikkate alınarak söz konusu sistemin daha hızlı, verimli ve etkin şekilde çalıştırılabilmesi amacıyla, Adalet Bakanlığını da kapsayacak şekilde bilişim hizmetlerini yürüten uzman personele ilişkin düzenleme yapılmaktadır.

Bölge adliye mahkemelerinin faaliyete geçirilebilmesi için gerekli olan hâkim ve savcı ihtiyacını karşılamak amacıyla, hâkim ve savcı adayları için öngörülen iki yıllık staj süresinin

geçici olarak bir yıla düşürülmesi öngörülmektedir. Bu amaçla 23/7/2003 tarihli ve 4954 sayılı Türkiye Adalet Akademisi Kanununda değişiklik yapılmaktadır.

29/7/2002 tarihli ve 4769 sayılı Ceza İnfaz Kurumları ve Tutukevleri Personeli Eğitim Merkezleri Kanununda değişiklik yapılarak infaz koruma memurluğu adaylık sürecindeki öğrencilerin, harçlıkları yanında sağlık giderlerinin karşılanması ve hizmet öncesi eğitim süresinin ihtiyaçlar dikkate alınarak kısaltılması öngörülmektedir. Böylece infaz memurlarının, daha kısa sürede ceza infaz kurumlarında ve tutukevlerinde göreve başlamaları sağlanmaktadır.

13/12/2004 tarihli ve 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanunda yapılan değişiklikle, resmi veya özel ayrımı yapılmaksızın kurum ve kuruluş temsilcilerinin heyet halinde veya bireysel olarak ceza infaz kurumlarını ziyaret edebilmeleri sağlanmaktadır. Ayrıca, Adalet Bakanlığının izniyle, kişilerin de hükümlüleri ziyaret edebilmeleri imkanı getirilmektedir. Öte yandan, tutuklu ve hükümlülerin insani beklentilerine çözüm üretebilmek amacıyla ana, baba, eş ve kardeşlerin cenazelerine katılabilmesine imkan veren hüküm daha da genişletilmekte ve ikinci derece dahil kayın hısımlarından birinin ölümü hâlinde tutuklu ve hükümlülerin cenazeye katılmaları sağlanmaktadır.

Bilindiği üzere, adli tatil, çeşitli kanunlarda farklı şekillerde düzenlenmiştir. Düzenlemelerdeki ifade farklılığından dolayı özellikle adli tatilin bitiş günü konusunda yüksek mahkemeler arasında farklı uygulamalar ortaya çıkmıştır. Çeşitli kanunlarda yapılan değişiklikle, adli tatil süresinin başlangıcı ve bitiş konusuna yeknesaklık sağlanmakta ve bu konudaki tereddütler giderilmektedir.

Diğer taraftan, kamuda çalışan hekimler ile bir kısım diğer sağlık personeli ve kısmî statüde bulunan üniversite öğretim üyeleri mesleğini serbest olarak da icra edebilmekte ve özel sektörde çalışabilmekte iken, 30 Ocak 2010 tarihli Resmî Gazetede yayımlanan 5947 sayılı Üniversite ve Sağlık Personelinin Tam Gün Çalışmasına ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun ile bu uygulamaya son verilmiştir. Ancak anılan Kanun ve Kanuna dayanılarak yapılan düzenleme ve uygulamalara karşı açılan davalarda Anayasa Mahkemesi ve idarî yargı mercilerince verilmiş bulunan muhtelif kararlar münasebetiyle üniversite ve sağlık personelinin çalışma alanları ve şartlarına ilişkin bazı belirsizlikler ortaya çıkmıştır.

Bu belirsizliklerin ortadan kaldırılması ve kamu sağlık hizmetlerinde tam gün çalışma esasına geçişin temini ile uygulamada herhangi bir tereddüde ve farklı yorumlara mahal verilmemesi için 657 sayılı Devlet Memurları Kanunundaki, ticaret ve diğer kazanç getirici faaliyetlerde bulunma yasağını düzenleyen 28 inci maddenin birinci fıkrasına eklenen cümle ile memurların meslekî faaliyette veya serbest meslek icrasında bulunmak üzere ofis, büro, muayenehane ve benzeri yerler açamayacakları; gerçek kişiler, özel hukuk tüzel kişileri veya kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarına ait işyerlerinde veya vakıf üniversitelerinde çalışamayacakları açıkça belirtilmiştir. Ayrıca, memurların kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarının organlarında görev almalarının önünde hukukî engel kalmaması için, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarının kanunla kurulmuş yardım sandıklarının yönetim, denetim ve disiplin kurulları üyelikleri görevleri ile kurumlarından izin almak kaydıyla yapılan insanî ve sosyal amaçlı gönüllü çalışmaların maddede belirtilen yasakların istisnası olduğu belirtilmiştir.

5947 sayılı Kanunun 3 üncü maddesi ile değiştirilen 2547 sayılı Kanunun 36 ncı maddesinin ikinci fıkrasının birinci cümlesinin iptal gerekçesine bakıldığında, üniversitelerin bilimsel özerkliği çerçevesinde, her türlü bilimsel faaliyete, bilim verilerini yaymaya, ulusal alanda gelişime ve kalkınmaya katkıya, ülkeye ve insanlığa hizmete engel olmayacak şekilde öğretim elemanlarının unvan ve statülerine göre çalışma şartlarında kanunî düzenleme ile sınırlamalar getirilebileceği anlaşılmaktadır. Öğretim üyelerinin yükseköğretim kurumları dışında çalışmalarına izin verilirken, üniversitelerin döner sermaye geliri elde edilen birimlerinde yapılan işlerle yükseköğretim kurumlarından başka yerlerde yapılacak işler arasındaki ayniyet veya benzerliklerin dikkate alınması ve çıkar çatışmasına mahal verilmemesi, hukuk ve etik dışı ilişkilerin önlenmesi son derece ehemmiyet arz etmektedir. Bu konudaki belirsizliklerin giderilmesi amacıyla, Anayasa Mahkemesi ve idarî yargı kararlarının gerekçeleri ile birlikte hizmet gerekleri de dikkate alınarak, yükseköğretim kurumları kadrolarında görevli öğretim elemanlarının, kanunlarda belirtilen hâller

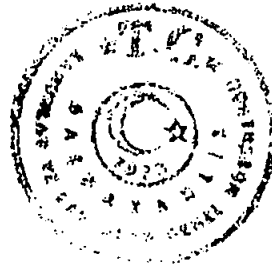
dışında 657 sayılı Kanunun 28 inci maddesinde bu Kanun Hükmünde Kararname ile düzenlenen meslekî faaliyette veya serbest meslek icrasında bulunma yasağına tâbi olduğu hükme bağlanmıştır.

Öğretim üyeleri bakımından ise, Anayasa Mahkemesi kararının gerekçeleri ve hizmet gerekleri nazara alınarak ve özellikle öğretim üyelerinin üniversitelerin döner sermaye faaliyetleri kapsamında gelir elde edilen hizmetlerinde yaptıkları işlerle yükseköğretim kurumlarından başka yerlerde yapacakları işler dolayısıyla çıkar çatışmasına mahal verilmemesi, hukuk ve etik dışı ilişkilerin önlenmesi için, öğretim üyelerinin yalnızca eğitim ve araştırma faaliyetlerinde bulunmak ve döner sermaye faaliyetleri kapsamında gelir elde edilen hizmetlerde çalışmamak kaydıyla mesai saatleri dışında yükseköğretim kurumlarından başka yerlerde meslekî faaliyette bulunabileceği, meslek veya sanatlarını serbest olarak icra edebilecekleri düzenlenmiştir. Diğer taraftan, bu çerçevede yükseköğretim kurumları dışında çalışabilecek öğretim üyeleri döner sermaye faaliyetleri çerçevesinde hizmet üretmeyecekler ve döner sermayeye katkıda bulunmayacaklardır. Ayrıca, öğretim üyelerinin yükseköğretim kurumları dışında çalışmalarının mahzurları dikkate alınarak, münhasıran yükseköğretim kurumlarında çalışmalarının teşvik edilmesi de gerekmektedir. Bu sebeplerle, öğretim üyelerinden yükseköğretim kurumlarından başka yerlerde çalışan, özel herhangi bir iş gören ya da meslek veya sanatlarını serbest olarak icra edenlere 2547 sayılı Kanunun 58 inci maddesine göre döner sermaye ek ödemesi yapılmayacağı, 375 sayılı Kanun hükmünde Karamamenin ek 3 üncü maddesi uyarınca ek ödeme yapılmayacağı, bunların yönetim kademelerinde görev alamayacağı yolunda hüküm getirilmiştir.

Ayrıca hâlen yükseköğretim kurumları dışında çalışmakta olan veya çalışmayı planlayan öğretim üyelerine, yeni düzenlemelere intibak edebilmelerini ve çalışma alanı ile ilgili kararlarını verebilmelerini teminen yeni düzenlemenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren iki yıla kadar ücretsiz izin verilebileceği öngörülmüştür.

Benzer şekilde 926 sayılı Türk Silâhlı Kuvvetleri Personel Kanunu kapsamına girenler ile Gülhane Askeri Tıp Akademisindeki kadrolu asker ve sivil öğretim elemanları için de meslekî faaliyette veya serbest meslek icrasında bulunmak üzere ofis, büro, muayenehane ve benzeri yerler açma ve gerçek kişiler, özel hukuk tüzel kişileri veya kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarına ait işyerlerinde veya vakıf üniversitelerinde çalışma yasağı getirilmiş, Gülhane Askeri Tıp Akademisi öğretim üyesi kadrolarında bulunanlar için 2547 sayılı Kanuna tâbi öğretim üyelerinde olduğu gibi bazı şartlar dâhilinde Genelkurmay Başkanlığının izniyle mesai saatleri dışında meslekî faaliyette bulunabilme ve meslek veya sanatlarını serbest olarak icra edebilme imkânı öngörülmüştür.

Diğer taraftan, 1219 sayılı Tababet ve Şuabatı San'atlarının Tarzı İcrasına Dair Kanunun, memurlar ve diğer kamu görevlileri için 657, 926, 2547 ve 2955 sayılı kanunlar ile getirilen meslekî faaliyette veya serbest meslek icrasında bulunmak üzere ofis, büro, muayenehane ve benzeri yerler açma ve gerçek kişiler, özel hukuk tüzel kişileri veya kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarına ait işyerlerinde veya vakıf üniversitelerinde çalışma yasağının bir istisnası olmadığını vurgulamak amacıyla 1219 sayılı Kanunun 12 nci maddesinin ikinci fıkrasında gerekli düzenleme yapılmıştır.

MADDE GEREKÇELERİ

MADDE 1- Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinde görülen davalarda insan hakları dosyaları, şikâyetin içeriğine göre değişik bakanlıklar tarafından hazırlanan savunma dosyalarının bir araya getirilip ortak ve nihai bir savunma oluşturulması suretiyle mahkeme önüne iletilmektedir. Bu konudaki koordinasyon görevi 1/4/1988 tarihli Başbakanlık Genelgesiyle Dışişleri Bakanlığına verilmiş iken 7/7/2010 tarihli ve 6004 sayılı Dışişleri Bakanlığının Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanunun 2 nci maddesinin ikinci fıkrasının (h) bendi ile Avrupa İnsan Hakları Mahkemesindeki davaları ikame ve takip etmek görevinin işbirliği içinde yürütülmesi Adalet ve Dışişleri Bakanlıklarına verilmiştir.

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi önünde yapılacak savunmaların ve alınacak tedbirlerin, ülkemiz açısından önemi ve konunun uzmanlık gerektirmesi gözönüne alındığında, Uluslararası Hukuk ve Dış İlişkiler Genel Müdürlüğü bünyesinde kurulacak İnsan Hakları Daire Başkanlığı eliyle yerine getirilmesi büyük önem taşımaktadır. Bu itibarla, düzenlemeyle kurulan İnsan Hakları Daire Başkanlığına Dışişleri Bakanlığı ile işbirliği yapmak suretiyle Türkiye Cumhuriyeti aleyhine Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine yapılan başvurulara ilişkin ilgili kurum ve kuruluşlardan bilgi, belge ve görüşlerini istemek, savunmaları hazırlamak ve gerektiğinde oturumlara temsilci göndermek, insan hakları ihlallerinin ortadan kaldırılmasına yönelik çalışmalar yapmak, dostane çözüm kuruluna katılmak ve görüş bildirmek gibi görevler verilmektedir.

MADDE 2- Adli tatil, çeşitli kanunlarda farklı şekillerde düzenlenmiştir. Düzenlemelerdeki ifade farklılığından dolayı özellikle adli tatilin bitiş günü konusunda yüksek mahkemeler arasında farklı uygulamalar ortaya çıkmakta ve bunun sonucu olarak sürelerin hesaplanması konusunda hak kayıpları doğabilmektedir. Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu ile Yargıtay ve Danıştayın talepleri de dikkate alınarak yapılan değişiklikle, adli tatil süresinin başlangıcı ve bitiş konusunda yeknesaklık sağlanmaktadır. Bu değişiklik doğrultusunda, Askeri Yüksek İdare Mahkemesinin çalışmaya ara verme süresi yeniden düzenlenmekte ve Mahkemenin her yıl bir eylülde başlamak üzere, yirmi temmuzdan otuzbir ağustosa kadar çalışmaya ara vereceği öngörülmektedir.

MADDE 3- Madde ile, Uyuşmazlık Mahkemesinin çalışmaya ara verme süresi yeniden düzenlenmekte ve Mahkemenin Hukuk ve Ceza bölümleri ile Genel Kurulunun her yıl bir eylülde başlamak üzere, yirmi temmuzdan otuzbir ağustosa kadar çalışmaya ara vereceği öngörülmektedir.

MADDE 4- Danıştayda tüm daire başkanlarından oluşan bir Başkanlık Kurulu bulunmaktadır. Özellikle 6110 sayılı Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunla Danıştayın daire ve üye sayısı artırıldıktan sonra Kurulun üye sayısının da artması nedeniyle, karar organlarının daha da işler hale gelmesi ve karar alma sürecindeki verimliliğinin artırılması amacıyla, 2575 sayılı Danıştay Kanununda değişiklik yapılarak Yargıtayda yer alan Birinci Başkanlık Kurulu (Divan) benzeri bir Kurul oluşturulmaktadır. Yeni Kurul "Başkanlık Kurulu" şeklinde oluşturulmakta ve mevcut "Başkanlık Kurulu" da "Başkanlar Kurulu" olarak değiştirilmektedir.

MADDE 5- Madde ile, Danıştay Başkanı, Başsavcısı, Başkanvekili veya Daire Başkanı olabilme süreleri yeniden düzenlenmektedir.

MADDE 6- Madde ile, Danıştayda görev yapacak personelin, görevin gerektirdiği nitelikler dikkate alınarak, atanması ve istihdam edilmesi konusunda Yüksek Mahkemeye yetki verilmektedir. Ayrıca, Danıştayın talebi doğrultusunda bazı memurların Adalet Bakanlığınca, Bakanlığın taşra kadrolarına atanabilmesi sağlanmaktadır.

MADDE 7- Madde ile, Yargıtayda yer alan Birinci Başkanlık Kurulu benzeri bir Kurul oluşturulmak amacıyla 2575 sayılı Danıştay Kanununa maddeler eklenmektedir. 2575 sayılı Kanuna eklenen 19/A maddesiyle, Başkanlık Kurulu kurularak bu Kurulun kimlerden oluşacağına dair hüküm getirilmektedir. 19/B maddesi ile de Başkanlık Kurulu üyelerinin seçimlerine ilişkin usul ve esaslar belirlenmektedir.

MADDE 8- Madde ile, Danıştaydaki mevcut “Başkanlık Kurulu” “Başkanlar Kurulu” olarak değiştirildiğinden, bu değişikliğin sonucu olarak 2575 sayılı Kanunun 52 nci maddesinin bazı hükümleri yürürlükten kaldırılmaktadır. Ayrıca, 2575 sayılı Kanuna eklenen 52/A maddesiyle, Danıştayda kurulan Başkanlık Kurulunun görevleri ayrıntılı şekilde sayılarak bu Kurulun bazı kararlarına karşı itiraz yolu düzenlenmektedir.

MADDE 9- Madde ile, Danıştay dairelerinin çalışmaya ara verme süresi yeniden düzenlenmekte ve dairelerin her yıl bir eylülde başlamak üzere, yirmi temmuzdan otuzbir ağustosa kadar çalışmaya ara vereceği öngörülmektedir.

MADDE 10- Madde ile, “Başkanlık Kurulu” kurulması ve tüm daire başkanlarının oluşturduğu mevcut “Başkanlık Kurulu”nun adının “Başkanlar Kurulu” olarak değiştirilmesinin bir sonucu olarak 2575 sayılı Kanunda yer alan bazı ibareler değiştirilmektedir.

MADDE 11- Madde ile, bölge idare, idare ve vergi mahkemelerinin çalışmaya ara verme süreleri yeniden düzenlenmekte ve mahkemelerin her yıl bir eylülde başlamak üzere, yirmi temmuzdan otuzbir ağustosa kadar çalışmaya ara vereceği öngörülmektedir.

MADDE 12- Madde ile, Yargıtay Başkanı, Başsavcısı, Başkanvekili ve Daire Başkanı olabilme süreleri yeniden düzenlenmektedir.

MADDE 13- 2797 sayılı Yargıtay Kanununun 56 ncı maddesinde, adli tatilde nöbetçi kalan daire başkan ve üyeleri ile Cumhuriyet savcıları ve tetkik hâkimlerinin yılın diğer dönemlerinde yol süresi dahil otuzaltı gün izin kullanabilmelerine dair düzenleme mevcut olup, bu madde adli tatil süresiyle ilgili yapılan değişikliğe uygun şekilde yeniden güncellenmektedir.

MADDE 14- Madde ile, Yargıtay tetkik hâkimliğine atama yapılabilmesi için 2797 sayılı Kanunun 36 ncı maddesinin birinci fıkrasında öngörülen beş hizmet yılını tamamlamış olma koşulu on yıl süreyle kaldırılmakta ve süre şartı aranmaksızın adli yargı hâkim veya savcılarının, Yargıtayın ihtiyaç duyduğu tetkik hâkimi kadrolarına atanabilmelerine imkan sağlanmaktadır.

Ayrıca, Yargıtay Başkanlığının boş memur kadrolarından 582 adedine 2011 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanunundaki sınırlamalara tabi olmadan atama yapılabilmesi öngörülmektedir.

MADDE 15- Madde ile, avukatlık mesleğinden hâkim ve savcı adaylığına geçmek isteyenler için öngörülen ve yazılı sınava giriş için aranan yaş sınırı “otuzbeş”ten “kırkbeş”e yükseltilmektedir.

MADDE 16- Madde ile, hâkim ve savcı adaylığı sınavlarında, yazılı sınavın yarışma sınavı niteliği kazanması amacıyla, 2802 sayılı Hakimler ve Savcılar Kanununun 9/A maddesinin beşinci fıkrasında yer alan “bir katı” ibaresi “iki katı” olarak değiştirilmektedir. Bu değişiklikle, mülakat sınavına daha fazla adayın çağrılarak bu kişilerin ifade yeteneği, muhakeme gücü, temsil kabiliyeti, davranış ve tepkilerinin mesleğe uygunluğunun değerlendirilmesi bakımından daha fazla aday arasından seçim yapılabilmesi imkanı getirilmektedir.

MADDE 17- Madde ile, 2802 sayılı Kanunun 10 uncu maddesinde değişiklik yapılarak adli yargı hâkim ve savcı adaylarının hâkimliğe veya savcılığa atanacak şekilde ayrılmaları için gerekli meslek öncesi eğitim süreleri bir yıldan altı aya indirilmektedir.

MADDE 18- Madde ile, 2802 sayılı Kanunun 37 nci maddesinde adalet müfettişliğine atamak için öngörülen, hâkimlik ve savcılık mesleğinde fiilen en az sekiz yıl görev yapma şartı, fiilen en az beş yıl görev yapma şeklinde değiştirilmektedir. Yapılan değişiklikle, ihtiyaç duyulan sayıda adalet müfettişi temini sağlanacaktır.

2802 sayılı Kanunun 37 nci maddesine eklenen yeni bir fıkra ile, ihtiyaç duyulan hâkim kadrosunun istihdam edilmesi ve tecrübe kazanmış hâkimlerden yeterince yararlanabilmesi amacıyla, Bakanlıkta çalışan hâkimlerin Bakanlık dışında bir göreve atanabilmeleri Bakanın muvafakatine bağlanmaktadır.

MADDE 19- Madde ile, bilgi ve görgülerini artırmak, meslekleriyle ilgili araştırma yapmak, kurs ve öğrenim görmek üzere seçilen ya da iç veya dış burstan yararlanan hâkim ve savcılarının iki yılı; doktora yapmak üzere görevlendirilenlerin ise üç yılı aşmamak üzere yurtdışına gönderilebilecekleri ve Bakanlık merkez ve taşra teşkilâtıyla, bağlı ve ilgili kuruluşlarında, uluslararası kuruluş ve mahkemelerde ya da geçici yetki veya görevlendirme ile başka bir kurum, kurul veya kuruluştaki görev yapan hâkim ve savcılarının Bakanlıkça; bunun dışında kalanların ise Kurulca yurtdışına gönderilebilmeleri amaçlanmaktadır.

Yurtdışına gidenlerden üç aydan fazla yurtdışında kalanların, yurda dönüp mesleğe başladıktan sonra yurtdışında kaldıkları sürenin iki katı kadar mecburi hizmet yapacakları ve öğrenim veya staj amacıyla yurtdışına gönderilenlerin aylıklarıyla ilgili düzenleme yapılmaktadır.

MADDE 20- Maddenin mevcut düzenlemesinde, yurtdışına gideceklerle ilişkin olarak 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa atıf yapılmakla yetinilmiştir. Madde ile, hâkim ve savcılarının yurtdışında görevlendirilme usul ve esaslarının belirlenmesi ve yurtdışına gidenlerin özlük haklarının düzenlenmesi yoluna gidilerek, 2802 sayılı Kanunun 50 nci maddesi başlığıyla birlikte değiştirilmektedir.

Bakanlığın merkez ve taşra teşkilatında, bağlı ve ilgili kuruluşlarında görev yapan hâkim ve savcılarının, uluslararası mahkeme ve kuruluşlarda görevlendirilmesinin Bakan onayı ile; bunun dışında kalanların görevlendirilmesinin ise muvafakatleri alınarak Kurulun izni ile Bakanlık tarafından yapılacağı öngörülmektedir.

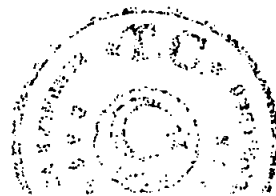
Yurtdışında görevlendirilen hâkimlerin süreleriyle ilgili düzenleme yapılmaktadır.

Uluslararası kuruluş ya da mahkemelerin kadrolarına geçenlerin hukuki statülerine ilişkin düzenlemeye yer verilmektedir.

Uluslararası mahkeme ve kuruluşlarda Bakan onayı ile görevlendirilen hâkimlere, gittikleri ülkelerde atandıkları unvanında sürekli görevli bulunan kendileriyle aynı derecede ve kademedeki aylık alan Dışişleri Bakanlığı meslek memurlarına ödenmekte olan yurtdışı aylığının tamamının ödenmesi düzenlenmektedir.

MADDE 21- Madde ile, hâkim ve savcılarının usul kanunlarında öngörülen adli tatilden yararlanmalarının esas olduğu belirtilmektedir. Kural olarak, hâkim ve savcılar izinlerini adli tatil içinde kullanacaklar, böylece diğer aylarda ise mahkemeler daha verimli çalışabilecektir.

MADDE 22- 2802 sayılı Kanunun 119 uncu maddesinde, hâkim ve savcılarının meslek içi eğitimlerine ilişkin yönetmeliğin Türkiye Adalet Akademisi ve Adalet Bakanlığının birlikte çıkarması öngörülmüştür. Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunun yapısındaki değişiklikten sonra bu maddenin gözden geçirilmesi gerekmektedir. Maddede yapılan değişiklikle söz konusu yönetmeliğin Türkiye Adalet Akademisinin görüşü alınarak Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunca yapılması öngörülmektedir.

MADDE 23- Madde ile, kamu hizmeti sunulan noterlik bürolarının çalışma ruhsatı yönünden mali müşavirler ve avukatlar gibi istisna kapsamına alınması öngörülmektedir.

MADDE 24- Madde ile, ceza infaz kurumlarında çalışacak personel adaylarının hizmet öncesi eğitim sürelerinde değişiklik yapılmaktadır. Hizmet öncesi eğitim için mevcut düzenlemelerde öngörülen en az bir öğretim yılının öğrenciler için uzun bir süre olarak algılandığı, zaman zaman öğrencilerin moral ve motivasyonlarının azalmasına sebebiyet verdiği, öte yandan özellikle bu dönem içinde öğrencilerin maaştan daha az bir miktar içeren harçlık niteliğinde bir ücret almaları nedeniyle sosyal ve ekonomik yönden sıkıntıya düştükleri gözlemlenmektedir. Düzenlemeyle söz konusu öğretim yılı, en az beş aya indirilmektedir. Bu süre teorik ve uygulamalı eğitim için yeterli olup, öğrencilerin mağduriyetini de hafifletecektir.

MADDE 25- Mevcut düzenlemelerde hizmet öncesi eğitime alınan öğrencilerin herhangi bir sağlık güvencesi bulunmamaktadır. Getirilen değişiklikte, öğrenci harçlığı dışında herhangi bir geliri bulunmayan öğrencilerin sağlık ve tedavi giderlerinin karşılanmasının sağlanması amaçlanmaktadır.

MADDE 26- Madde ile, hâkim ve savcı ihtiyacını karşılamak amacıyla, beş yıl süreyle geçici olarak, Bakanlığın teklifi ve Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunun kararı ile bir yıllık staj süresini tamamlayan adli ve idarî yargı hâkim ve savcı adaylarının, Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunca mesleğe kabul edilmeleri halinde, hâkimlik ve savcılık mesleğine atanabileceği düzenlenmektedir.

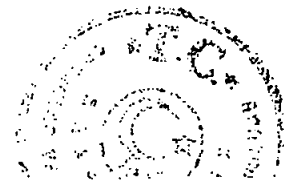
MADDE 27- Madde ile, ceza işlerini gören makam ve mahkemelerin çalışmaya ara verme süreleri yeniden düzenlenmekte ve her yıl bir eylülde başlamak üzere, yirmi temmuzdan otuzbir ağustosa kadar çalışmaya ara verecekleri öngörülmektedir.

MADDE 28- 5275 sayılı Kanunun mevcut 85 inci maddesinin birinci fıkrası “resmî kurum ve kuruluşların” heyet hâlinde veya bireysel olarak ceza infaz kurumlarını ziyaret edebilmelerini ve hükümlülerle görüşebilmelerini, Adalet Bakanlığının iznine bağlamıştır. Maddede yapılan değişiklikte, Adalet Bakanlığının bu yetkisi genişletilerek özel kurum ve kuruluş temsilcilerinin heyet halinde veya bireysel olarak ceza infaz kurumlarını ziyaret edebilmeleri ve hükümlülerle görüşebilmeleri mümkün hale getirilmektedir. Ayrıca Adalet Bakanlığının izniyle, kişilerin de hükümlülerini ziyaret edebilmeleri mümkün kılınmaktadır.

MADDE 29- 5275 sayılı Kanunun mevcut 94 üncü maddesinin ikinci fıkrası tehlikeli hükümlüler hariç olmak üzere, hükümlünün, “ana, baba, eş, kardeş ve çocuğunun” ölümü durumunda, hükümlünün talebi ve Cumhuriyet başsavcısının onayıyla, sayılan yakınlarının cenazesine katılması için izin verilebileceğini düzenlemektedir. Maddede yapılan değişiklikte, hükümlünün “ikinci derece dahil kan ve kayın hısımlarından birinin veya eşinin” ölümü durumunda cenazesine katılması için izin verilebileceği düzenlenerek bu kapsam genişletilmektedir.

MADDE 30- Madde ile, 5275 sayılı Kanunun 85 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan Adalet Bakanlığının yetkisine ilişkin düzenlemenin, tutuklular bakımından da uygulanması amaçlanmaktadır.

Öte yandan, 5275 sayılı Kanunun mevcut 116 ncı maddesinin ikinci fıkrası tutuklunun, “ana, baba, eş, kardeş ve çocuğunun” ölümü durumunda, sayılan yakınlarının cenazesine katılması için izin verilebileceğini düzenlemektedir. Maddede yapılan değişiklikte, tutuklunun “ikinci derece dahil kan ve kayın hısımlarından birinin veya eşinin” ölümü durumunda da cenazesine katılması için izin verilebileceği düzenlenerek bu kapsam genişletilmektedir.

MADDE 31- Madde ile, Sayıştay Genel Kurulu, Temyiz Kurulu, Daireler Kurulu ve dairelerinin çalışmaya ara verme süreleri yeniden düzenlenmekte ve her yıl bir eylülde başlamak üzere, yirmi temmuzdan otuzbir ağustosa kadar çalışmaya ara verecekleri öngörülmektedir.

MADDE 32- Madde ile, Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu müfettişliğine atanmak için öngörülen, hâkimlik ve savcılık mesleğinde fiilen en az sekiz yıl görev yapma şartı, fiilen en az beş yıl görev yapma şeklinde değiştirilmektedir. Yapılan değişiklikle ihtiyaç duyulan sayıda Kurul müfettişi temini sağlanacaktır.

MADDE 33- Madde ile, 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanununda yer alan adli tatil süresi yeniden düzenlenmekte, her yıl bir eylülde başlamak üzere, yirmi temmuzdan otuzbir ağustosa kadar çalışmaya ara verileceği öngörülmektedir.

MADDE 34- Madde ile, adli tatil süresinde yapılan değişikliğe paralel olarak 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanunun 70 inci maddesinde yer alan yıllık izin hakkı yeniden düzenlenmektedir.

MADDE 35- Madde ile, kurumların bilgi işlem merkezlerinde nitelikli personel istihdamına yönelik 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamede değişiklik yapılmaktadır.

MADDE 36- Madde ile 1219 sayılı Tababet ve Şuabatı San'atlarının Tarzı İcrasına Dair Kanunun, memurlar ve diğer kamu görevlileri için 657, 926, 2547 ve 2955 sayılı kanunlar ile getirilen meslekî faaliyette veya serbest meslek icrasında bulunmak üzere ofis, büro, muayenehane ve benzeri yerler açma ve gerçek kişiler, özel hukuk tüzel kişileri veya kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarına ait işyerlerinde veya vakıf üniversitelerinde çalışma yasağının bir istisnası olmadığını vurgulamak amacıyla 1219 sayılı Kanunun 12 nci maddesinin ikinci fıkrasında düzenleme yapılmaktadır.

MADDE 37- Madde ile 926 sayılı Türk Silâhlı Kuvvetleri Personel Kanunu kapsamına girenler ile Gülhane Askeri Tıp Akademisindeki kadrolu asker ve sivil öğretim elemanları için getirilen meslekî faaliyette veya serbest meslek icrasında bulunmak üzere ofis, büro, muayenehane ve benzeri yerler açma ve gerçek kişiler, özel hukuk tüzel kişileri veya kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarına ait işyerlerinde veya vakıf üniversitelerinde çalışma yasağına uyum sağlanması amacıyla 1632 sayılı Kanunun ek 3 üncü maddesinin üçüncü cümlesinde yer alan "Ancak çalışma saatleri haricinde ve mahsus kanununa göre icrayı sanat etmeleri caizdir." cümlesi yürürlükten kaldırılmaktadır.

MADDE 38- Madde ile 657 sayılı Devlet Memurları Kanunundaki, ticaret ve diğer kazanç getirici faaliyetlerde bulunma yasağını düzenleyen 28 inci maddesinin birinci fıkrasına eklenen cümle ile memurların meslekî faaliyette veya serbest meslek icrasında bulunmak üzere ofis, büro, muayenehane ve benzeri yerler açamayacakları; gerçek kişiler, özel hukuk tüzel kişileri veya kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarına ait işyerlerinde veya vakıf üniversitelerinde çalışamayacakları hükme bağlanmıştır. Ayrıca, memurların kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarının organlarında görev almalarının önünde hukukî engel kalmaması için, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarının kanunla kurulmuş yardım sandıklarının yönetim, denetim ve disiplin kurulları üyelikleri görevleri ile kurumlarından izin almak kaydıyla yapılan insanî ve sosyal amaçlı gönüllü çalışmaların maddede belirtilen yasakların istisnası olduğu öngörülmektedir.

MADDE 39- Madde ile 657 sayılı Kanunun 28 inci maddesinde yapılan düzenlemeye paralel olarak 926 sayılı Türk Silâhlı Kuvvetleri Personel Kanununa meslekî faaliyet ve serbest meslek icrası yasağı öngören ek 27 nci madde ilave edilmektedir.

MADDE 40- Madde ile yükseköğretim kurumları kadrolarında görevli öğretim elemanlarının, kanunlarda belirtilen hâller dışında 657 sayılı Kanunun 28 inci maddesinde yer alan meslekî faaliyette veya serbest meslek icrasında bulunma yasağına tâbi olduğu hükme bağlanmaktadır.

Bununla birlikte, öğretim üyelerinin yükseköğretim kurumlarının kadrolarında bulunan öğretim üyelerinin yalnızca eğitim ve araştırma faaliyetlerinde bulunmak ve döner sermaye faaliyetleri kapsamında gelir elde edilen hizmetlerde çalışmamak kaydıyla mesai saatleri dışında yükseköğretim kurumlarından başka yerlerde meslekî faaliyette bulunabileceği, meslek veya sanatlarını serbest olarak icra edebilecekleri düzenlenmektedir.

Ayrıca 2547 sayılı Kanuna eklenen geçici 59 uncu madde ile yükseköğretim kurumları dışında meslekî faaliyette bulunmak ve meslek veya sanatlarını serbest olarak icra etmek isteyen öğretim üyelerine, maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren iki yıla kadar ücretsiz izin verilebilmesi hükme bağlanmaktadır.

MADDE 41- Madde ile 2547 sayılı Kanunun 36 ncı maddesinde yapılan düzenlemeye paralel olarak 2955 sayılı Gülhane Askeri Tıp Akademisi Kanununun 32 nci maddesinde meslekî faaliyet ve serbest meslek icrası yasağına ilişkin düzenleme yapılmaktadır.

MADDE 42- Madde ile, Adalet Bakanlığı Uluslararası Hukuk ve Dış İlişkiler Genel Müdürlüğü bünyesinde İnsan Hakları Daire Başkanlığı kurulduğundan bu birime ait hâkim ve personel kadrosu ihdas edilerek 190 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye eklenmektedir.

Ayrıca, 20/2/2006 tarihli ve 2006/10809 sayılı Bakanlar Kurulu Kararının ekli listesinin ikinci sırasında Adalet Bakanlığına tahsis edilen Genel İdare Hizmetleri Sınıfından (yedi adet) İç Denetçi kadrolarına atama yapılması halinde, bu kişilerce yapılacak denetimin Anayasanın 144 üncü maddesi hükmüne ve dolayısıyla hâkimlik teminatına aykırılık oluşturma ihtimali ile aynı birimde aynı unvan, yetki ve görevlere sahip olduğu halde farklı özlük hakları bulunan "iki tip" İç Denetçi istihdamının yaratacağı sorunların önüne geçilmesinin yanında, iç denetim faaliyetinin etkili ve verimli bir şekilde yürütülebilmesini teminen, Genel İdare Hizmetleri Sınıfından iptal edilen İç Denetçi kadrolarının yerine, Anayasanın 144 üncü maddesi hükmünce Adalet Bakanlığı İç Denetçilerinin hâkim ve savcı mesleğinden olması zorunluluğu gözetilerek, iptal edilen sayıda meslek mensubu İç Denetçi kadrosu ihdas edilmektedir.

Ayrıca, söz konusu Kanunun eki cetveller düzenlenirken sehven, hizmetlilerin sınıfı Genel İdare Hizmetleri olarak yazılmıştır. Bu yazım nedeniyle Kurulca hizmetli ataması yapılamamaktadır. Düzenleme ile, 6087 sayılı Kanunla 190 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye eklenen hizmetlilerin sınıfları Yardımcı Hizmetler Sınıfı olarak değiştirilmektedir.

MADDE 43- Yürürlük maddesidir.

MADDE 44- Yürütme maddesidir.

**ADALET BAKANLIĞININ TEŞKİLAT VE GÖREVLERİ HAKKINDA KANUN HÜKMÜNDE
KARARNAMENİN DEĞİŞTİRİLEREK KABULÜ HAKKINDA KANUN İLE BAZI
KANUN VE KANUN HÜKMÜNDE KARARNAMELERDE DEĞİŞİKLİK
YAPILMASINA DAİR KANUN HÜKMÜNDE KARARNAME**

Adalet Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulü Hakkında Kanun ile bazı kanun ve kanun hükmünde kararnamelerde değişiklik yapılması; 6/4/2011 tarihli ve 6223 sayılı Kanunun verdiği yetkiye dayanılarak, Bakanlar Kurulu'nca 8/8/2011 tarihinde kararlaştırılmıştır.

MADDE 1- 29/3/1984 tarihli ve 2992 sayılı Adalet Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulü Hakkında Kanunun 13/A maddesinin birinci fıkrasının (g) bendi yürürlükten kaldırılmış ve aynı maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Aşağıda belirtilen görevleri yerine getirmek üzere, Uluslararası Hukuk ve Dış İlişkiler Genel Müdürlüğü bünyesinde İnsan Hakları Daire Başkanlığı kurulur. İnsan Hakları Daire Başkanlığının görevleri şunlardır:

a) Dışişleri Bakanlığı ile işbirliği yapmak suretiyle Türkiye Cumhuriyeti aleyhine Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine yapılan başvurulara ilişkin, ilgili kurum ve kuruluşlardan bilgi, belge ve görüşlerini istemek, savunmaları hazırlamak ve gerektiğinde oturumlara temsilci göndermek.

b) İnsan hakları ihlallerinin ortadan kaldırılmasına yönelik çalışmalar yapmak, dostane çözüm kuruluna katılmak ve görüş bildirmek.

c) Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi tarafından ülkemiz hakkında verilen ihlal kararlarının infazı ile ilgili gereken önlemleri almak, ülkemiz hakkında verilen ihlal kararlarını ilgili mercilere iletmek ve ihlalin ortadan kaldırılmasına yönelik süreçleri takip etmek.

d) Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin Türkiye Cumhuriyeti hakkında verdiği kararların ve diğer ülkeler aleyhinde verilen kararlardan gerekli görülenlerin Türkçeye çevrilmesini sağlamak, bu kararları derlemek, arşivlemek, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi ve uygulaması ile ilgili bilimsel çalışmaları takip etmek, kitap, makale ve içtihatların uygulayıcılara ulaştırılmasına yönelik faaliyetlerde bulunmak ve istatistik çalışmaları yapmak.

e) İnsan hakları konusunda ilgili diğer kamu kurum ve kuruluşları ile işbirliği halinde projeler hazırlamak, ulusal ve uluslararası sempozyum, seminer ve eğitim faaliyetleri düzenlemek.

f) Kanunlarla verilen diğer görevleri yapmak.”

MADDE 2- 4/7/1972 tarihli ve 1602 sayılı Askeri Yüksek İdare Mahkemesi Kanununun 85 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Barışta Askeri Yüksek İdare Mahkemesi her yıl bir eylülde başlamak üzere, yirmi temmuzdan otuzbir ağustosa kadar çalışmaya ara verir.”

MADDE 3- 12/6/1979 tarihli ve 2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanunun 5 inci maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk ve Ceza bölümleri ile Genel Kurulu her yıl bir eylülde başlamak üzere, yirmi temmuzdan otuzbir ağustosa kadar çalışmaya ara verir.”

MADDE 4- 6/1/1982 tarihli ve 2575 sayılı Danıştay Kanununun 5 inci maddesinin birinci fıkrasının (g) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, (g) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki (h) bendi eklenmiş ve mevcut bentler buna göre teselsül ettirilmiştir.

“g) Başkanlar Kurulu,

h) Başkanlık Kurulu,”

MADDE 5- 2575 sayılı Kanunun 10 uncu maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “sekiz yıl” ibaresi “dört yıl”, “altı yıl” ibaresi “üç yıl” olarak değiştirilmiştir.

MADDE 6- 2575 sayılı Kanunun 12 nci maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Memurların nitelikleri, atanmaları, istihdamı, nakilleri ve görevlendirilmeleri

MADDE 12- 1. Genel Sekreterliğe bağlı olarak faaliyet gösteren idarî hizmet birimleri ile Daireler, Kurullar ve Başsavcılığa bağlı olarak faaliyet gösteren ve kalem hizmetlerini yürüten birimlerde çalışacak memurların, 657 sayılı Devlet Memurları Kanununda belirtilen nitelikleri haiz olmaları gerekir.

2. Birinci fıkrada belirtilen memurlar naklen veya açıktan atama yoluyla atanır. Açıktan ilk defa Devlet memurluğuna atanacaklar, Devlet memurluğuna giriş için yapılan merkezi sınava girmiş olanlar arasından, Genel Sekreterin görevlendireceği genel sekreter yardımcısının başkanlığında, iki tetkik hâkiminden oluşturulan üç kişilik komisyon tarafından düzenlenecek sözlü ve gerektiğinde uygulamalı sınav sonucuna göre Genel Sekreterin teklifi üzerine Danıştay Başkanınca atanırlar.

3. Danıştayda çalışan Devlet Memurları Kanununa tabi personel, Genel Sekreterin teklifi ve Başkanın uygun görmesi üzerine, Adalet Bakanlığınca mükteseplerine uygun olarak, açıktan atama iznine tabi olmaksızın, Bakanlığın taşra kadrolarına atanabilirler.

4. Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 7- 2575 sayılı Kanuna 19 uncu maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki maddeler eklenmiştir.

“Başkanlık Kurulu

MADDE 19/A- 1. Başkanlık Kurulu; Danıştay Başkanının başkanlığında, üçü daire başkanı üçü Danıştay üyesi olmak üzere altı asıl ve ikisi daire başkanı ikisi Danıştay üyesi olmak üzere dört yedek üyeden oluşur.

Başkanlık Kurulu üyelerinin seçimleri

MADDE 19/B- 1. Başkanlık Kuruluna seçilecek asıl ve yedek üyeler Danıştay Genel Kurulunca seçilir. Başkanlık Kurulu üyeliğine aynı daireden birden fazla kimse seçilemez.

2. Başkanlık Kurulu, üye tamsayısı ile toplanır. Asıl üyelerden birinin Kurula katılamaması halinde, noksanlık yedeği ile tamamlanır.

3. Başkanlık Kurulu üyeleri kendileri ile ilgili konularda Kurul toplantılarına katılamazlar.

4. Başkanlık Kuruluna seçilecek olanların tamamının bir oy pusulasında gösterilmesi suretiyle oy kullanılması da mümkündür. Aday çıkmadığı veya yeter sayıda başvuru olmadığı takdirde Başkanlar Kurulu tarafından gizli oyla ve oy çokluğu ile adaylar dışından seçilebileceklerin üç katı aday gösterilir. Seçimler 10 uncu madde hükümleri gereğince yapılır.

5. Başkanlık Kuruluna seçilenlerin görev süresi iki yıl olup, bir seçim dönemi geçmeden yeniden seçilemezler.

6. Başkanlık Kurulu üyeliğine seçilen daire başkan ve üyelerinin seçim süresi dolmadan bu sıfatları değiştiğinde Kurul üyeliğinden ayrılmış sayılırlar.

7. Başkanlık Kurulu üyeliğinin herhangi bir nedenle boşalması halinde onbeş gün içinde boşalan üyelik için seçim yapılır ve seçilen üye yerine seçildiği üyenin süresini tamamlar.”

MADDE 8- 2575 sayılı Kanunun 52 nci maddesinin birinci fıkrasının (a) ve (b) bentleri ile üçüncü fıkrası yürürlükten kaldırılmış ve bu maddeden sonra gelmek üzere aşağıdaki madde eklenmiştir.

“Başkanlık Kurulunun görevleri

MADDE 52/A- 1. Başkanlık Kurulunun görevleri şunlardır:

a) Üyelerin görev yerlerini, dairelerin iş durumunu ve ihtiyaçlarını gözönünde tutarak belirlemek.

b) Zorunlu hallerde, daire başkanı ve üyelerin dairelerini değiştirmek.

c) Danıştay tetkik hâkimlerinin çalışacakları daireleri, kurulları ve görecekları işleri belli etmek ve gerektiğinde yerlerini değiştirmek.

d) Yetkili merciin neresi olduğu belirtilmemiş olan yönetim işlerini belli etmek veya bu işleri yapmak.

e) Kanunlarla verilen diğer görevleri yerine getirmek.

2. Başkanlık Kurulunun, birinci fıkranın (a) ve (b) bentleri uyarınca verdiği kararlara karşı, yedi gün içinde üye tamsayısının en az üçte biri tarafından yazılı olarak Danıştay Genel Kuruluna itiraz edilebilir. Genel Kurul, Başkanlık Kurulu kararlarını aynen onaylayabileceği gibi değiştirerek de onaylayabilir.”

MADDE 9- 2575 sayılı Kanunun 86 ncı maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“1. Danıştay daireleri her yıl bir eylülde başlamak üzere, yirmi temmuzdan otuzbir ağustosa kadar çalışmaya ara verirler.”

MADDE 10- (1) 2575 sayılı Kanunun;

a) 19 uncu maddesinin başlığı “Başkanlar Kurulu” ve birinci fıkrasında yer alan “Başkanlık Kurulu” ibaresi “Başkanlar Kurulu”,

b) 26 ncı maddesinin ikinci ve üçüncü fıkralarında yer alan “Başkanlık Kurulu” ibareleri “Başkanlar Kurulu”,

c) 27 nci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “Başkanlık Kurulu” ibaresi “Başkanlar Kurulu”,

ç) 52 nci maddesinin başlığı “Başkanlar Kurulunun görevleri” ve birinci fıkrasında yer alan “Başkanlık Kurulu” ibaresi “Başkanlar Kurulu”,

d) 55 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “Başkanlık Kurulu” ibaresi “Başkanlar Kurulu”,

e) 84 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “Başkanlık Kurulunca” ibaresi “Başkanlar Kurulunca”,

f) 86 ncı maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan “Başkanlık Kurulu” ibaresi “Başkanlar Kurulu”,

şeklinde değiştirilmiştir.

(2) 2575 sayılı Kanunun 55 inci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “Yüksek Disiplin Kuruluna” ibaresinden sonra gelmek üzere “, Başkanlar Kuruluna” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 11- 6/1/1982 tarihli ve 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 61 inci maddesinin birinci fıkrasının birinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bölge idare, idare ve vergi mahkemeleri her yıl bir eylülde başlamak üzere, yirmi temmuzdan otuzbir ağustosa kadar çalışmaya ara verirler.”

MADDE 12- 4/2/1983 tarihli ve 2797 sayılı Yargıtay Kanununun 30 uncu maddesinin birinci fıkrasında yer alan “sekiz yıl” ibaresi “dört yıl”, “altı yıl” ibaresi “üç yıl” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 13- 2797 sayılı Kanunun 56 ncı maddesinin dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Adli ara vermeden yararlanmayan daire başkan ve üyeleri ile Cumhuriyet savcıları ve tetkik hâkimleri yılın diğer dönemlerinde yol süresi dahil adli ara verme süresi kadar izin kullanabilirler.”

MADDE 14- 2797 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici maddeler eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 11- Bu Kanun Hükmünde Kararnamenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren Yargıtay tetkik hâkimliğine on yıl içinde yapılacak atamalarda, 36 ncı maddenin birinci fıkrasında yer alan beş yıllık hizmet süresi şartı aranmaz.

GEÇİCİ MADDE 12- Yargıtay Başkanlığının boş memur kadrolarından 582 adedine 2011 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanunundaki sınırlamalara tabi olmadan atama yapılabilir.”

MADDE 15- 24/2/1983 tarihli ve 2802 sayılı Hâkimler ve Savcılar Kanununun 8 inci maddesinin birinci fıkrasının (k) bendinde yer alan “otuzbeş” ibaresi “kırkbeş” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 16- 2802 sayılı Kanunun 9/A maddesinin beşinci fıkrasının birinci ve ikinci cümlelerinde yer alan “bir katı” ibareleri “iki katı” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 17- 2802 sayılı Kanunun 10 uncu maddesinin dördüncü fıkrasında yer alan “bir yılını” ibaresi “altı ayını” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 18- 2802 sayılı Kanunun 37 nci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinin (1) numaralı alt bendinde yer alan “sekiz” ibaresi “beş” şeklinde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Bakanlıkta görev yapan hâkim ve savcıların diğer kanunlar uyarınca Bakanlık dışındaki bir göreve atanabilmeleri Bakanın muvafakatine bağlıdır.”

MADDE 19- 2802 sayılı Kanunun 49 uncu maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Yurtdışında eğitim ve mali haklar:

MADDE 49- Bilgi ve görgülerini artırmak, meslekleriyle ilgili staj ve araştırma yapmak, kurs, eğitim ve öğrenim görmek üzere seçilen ya da iç veya dış burstan yararlanan hâkim ve savcılar iki yılı; doktora yapmak üzere görevlendirilenler ise üç yılı aşmamak üzere yurtdışına gönderilebilir. Bu süreler, gerekirse en çok bir katına kadar uzatılabilir.

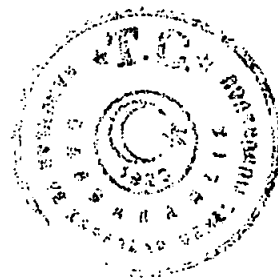
Bakanlığın merkez ve taşra teşkilâtında, bağlı ve ilgili kuruluşlarında, uluslararası kuruluş veya mahkemelerde ya da geçici yetki veya görevlendirme ile başka kurum, kurul veya kuruluşlarda görev yapan hâkim ve savcılar Bakanlıkça; diğer hâkim ve savcılar ise Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunca yurtdışına gönderilebilir.

Bu suretle yurtdışına gidenlerden üç aydan fazla yurtdışında kalanlar, yurda dönüp mesleğe başladıktan sonra yurtdışında kaldıkları sürenin iki katı kadar mecburî hizmet yapmak zorundadırlar. Ancak mecburî hizmet yapmadan görevden ayrılmak isteyenler, yurtdışında kaldıkları sürede kendilerine ödenen aylık, ödenek, tazminatlar ile her türlü ödemelerin, mecburî hizmetin eksik kalan kısmı ile orantılı miktarını iki kat olarak ödemekle yükümlüdürler.

Bu madde uyarınca yurtdışına gönderilenlere, aylık ve diğer her türlü ödemelerinin kanunî kesintilerinden sonra kalan net tutarının yüzde altmışı ile gittikleri ülkelerde sürekli görevli bulunan ve dokuzuncu derecenin birinci kademesinden aylık alan Dışişleri Bakanlığı meslek memurlarına ödenmekte olan yurtdışı aylığının üçte ikisi ödenir. Bunlardan iç ve dış bursla gidenlerin aldıkları burs miktarı, ödenecek üçte iki yurtdışı aylığının altında kaldığı takdirde aradaki fark kendilerine ayrıca ödenir. Ancak şahsen özel burs sağlayan ve bu burstan istifade etmesi için ilgisine göre Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunca veya Bakanlıkça kendilerine aylıksız izin verilmesi uygun görülenler bu fıkra hükmünden yararlanamaz.

Bu madde gereğince yurtdışına gönderilenlerin masrafları gönderen kurum bütçesinden karşılanır. Bu şekilde gönderilenlere, Dışişleri Bakanlığı meslek memurlarına ödenen yurtdışı aylığı esas alınarak yapılacak ödeme, her türlü vergiden müstesnadır.

Bu maddede hüküm bulunmayan konularda Devlet memurlarına ilişkin hükümler uygulanır.”

MADDE 20- 2802 sayılı Kanunun 50 nci maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Yurtdışında görevlendirme ve malî haklar:

MADDE 50- Bakanlığın merkez ve taşra teşkilâtında, bağlı ve ilgili kuruluşlarında görev yapan hâkim ve savcılar, dış temsilciliklerde, uluslararası mahkeme veya kuruluşlarda görevlendirilmesi Bakan onayıyla; bunun dışında kalanların görevlendirilmesi ise muvafakatleri alınarak Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunun izniyle Bakanlık tarafından yapılır.

Birinci fıkra uyarınca yapılacak görevlendirmeler üç yılı aşamaz. Bu süre gerekirse en çok bir katına kadar uzatılabilir.

Uluslararası mahkeme veya kuruluşların kadrolarında görev alacak hâkim ve savcılara, birinci fıkrada öngörülen usule göre verilecek onayla, her üç yılda yenilenmek kaydıyla, yirmibir yıla kadar aylıksız izin verilebilir. Bunlardan hâkimlik ve savcılık mesleğine geri dönmek isteyenler, görevlerinden ayrıldıkları tarihten itibaren onbeş gün içinde Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kuruluna başvurmaları halinde, Kurul tarafından başvuru tarihinden itibaren otuz gün içinde mükteseplerine uygun bir göreve atanırlar. Süre geçtikten sonra başvuranlar, görevden çekilmiş sayılarak haklarında 40 ıncı madde hükümleri uygulanır. Bu görevlerde geçen süreler hâkimlik ve savcılık mesleğinde geçmiş sayılır, ilgilinin kademe ve derece ilerlemesinde dikkate alınır ve 49 uncu maddede öngörülen mecburi hizmetten düşülür.

Dış temsilciliklerde, uluslararası mahkeme veya kuruluşlarda Bakan onayıyla görevlendirilenlere, sadece gittikleri ülkelerde sürekli görevle bulunan aynı derecede ve kademedeki aylık alan Dışişleri Bakanlığı meslek memurlarına ödenmekte olan yurtdışı aylığı ile emsal katsayı uygulanmadan transfer edilecek ödemeler aynı usul ve esaslar çerçevesinde verilir; bu görev dolayısıyla yurtiçi aylığı dahil başka bir ödeme yapılmaz.

49 uncu madde ve bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Bakanlıkça çıkarılan yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 21- 2802 sayılı Kanunun 55 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Hâkim ve savcılarının adli ara vermeden yararlandırılması esastır.”

MADDE 22- 2802 sayılı Kanunun 119 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“**MADDE 119-** Hâkim ve savcılarının hak ve ödevi olan meslek içi eğitimleri Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunca yaptırılır. Bu eğitimin usul ve esasları, Türkiye Adalet Akademisinin görüşü alınarak Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunca hazırlanan yönetmelikte belirlenir.”

MADDE 23- 14/6/1989 tarihli ve 3572 sayılı İşyeri Açma ve Çalışma Ruhsatlarına Dair Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulüne Dair Kanunun 2 nci maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“h) 1512 sayılı Noterlik Kanununa göre kurulan noterlik dairelerine,”

MADDE 24- 29/7/2002 tarihli ve 4769 sayılı Ceza İnfaz Kurumları ve Tutukevleri Personeli Eğitim Merkezleri Kanununun 11 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Hizmet öncesi eğitimin süresi beş aydan az olamaz, bu süre Eğitim Kurulunca belirlenir. Hizmet öncesi eğitimde, yirmi güne kadar hastalık sebebiyle izinli geçirilen süreler eğitimden sayılır.”

MADDE 25- 4769 sayılı Kanunun 14 üncü maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Hizmet öncesi eğitime alınanlar, eğitim gördükleri süre içinde genel sağlık sigortalısı sayılırlar. Bu şekilde, genel sağlık sigortalısı sayılanların genel sağlık sigortalısı primleri, prime esas günlük kazanç alt sınırının otuz katı esas alınarak ve sigortalı hissesi dahil olmak üzere Adalet Bakanlığı bütçesinden ödenir. Genel sağlık sigortalısı sayılanların 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve

Genel Sağlık Sigortası Kanununun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının (10) numaralı bendine göre tespit edilecek eş ve çocukları ile anâ ve babaları da bakmakla yükümlü olunan kişi sıfatıyla genel sağlık sigortasından yararlandırılır.”

MADDE 26- 23/7/2003 tarihli ve 4954 sayılı Türkiye Adalet Akademisi Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 11- Bu Kanun Hükmünde Kararnamenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren beş yıl süreyle Bakanlığın teklifi ve Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunun kararı ile bir yıllık staj süresini tamamlayan adli ve idarî yargı hâkim ve savcı adayları, Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunca mesleğe kabul edilmeleri hâlinde, hâkimlik ve savcılık mesleğine atanabilirler.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin hususlar Akademinin görüşü alınarak Bakanlıkça hazırlanan yönetmelikte gösterilir.”

MADDE 27- 4/12/2004 tarihli ve 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun 331 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(1) Ceza işlerini gören makam ve mahkemeler her yıl bir eylülde başlamak üzere, yirmi temmuzdan otuzbir ağustosa kadar çalışmaya ara verirler.”

MADDE 28- 13/12/2004 tarihli ve 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanunun 85 inci maddesinin başlığı “Adalet Bakanlığının ziyaret izni verme yetkisi” şeklinde ve birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(1) Kurum, kurul ve kuruluşlar, heyet halinde veya bireysel olarak ceza infaz kurumlarını ziyaret edebilmek ve hükümlülerle görüşebilmek için Adalet Bakanlığından izin almak zorundadırlar. Bilimsel araştırma yapanlarla görsel ve yazılı basın mensupları hakkında da bu hüküm uygulanır. Adalet Bakanlığı talepte bulunan kişilerin hükümlüleri ziyaret etmelerine de izin verilebilir.”

MADDE 29- 5275 sayılı Kanunun 94 üncü maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(2) Tehlikeli hükümlüler hariç olmak üzere, hükümlünün, dış güvenlik görevlisinin refakatinde bulunmak şartıyla, talebi ve Cumhuriyet Başsavcısının onayı ile ikinci derece dahil kan veya kayın hısımlarından birinin ya da eşinin ölümü nedeniyle cenazesine katılması için yol süresi dışında iki güne kadar izin verilebilir.”

MADDE 30- 5275 sayılı Kanunun 116 ncı maddesinin birinci fıkrasında yer alan “78 ilâ 84 ve 86 ilâ 88” ibaresi “78 ilâ 88” şeklinde ve ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(2) İkinci derece dahil kan veya kayın hısımlarından birinin ya da eşinin ölümü hâlinde, tutukluya, soruşturma evresinde soruşturmayı yapan Cumhuriyet savcısı, kovuşturma evresinde kovuşturmayı yürüten hâkim veya mahkeme tarafından, soruşturmanın veya kovuşturmanın selameti ve güvenlik bakımından sakınca oluşturmaması koşuluyla, dış güvenlik görevlisinin refakatinde yol süresi dışında iki güne kadar cenazeye katılması için izin verilebilir.”

MADDE 31- 3/12/2010 tarihli ve 6085 sayılı Sayıştay Kanununun 64 üncü maddesinin üçüncü fıkrasının birinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Sayıştay Genel Kurulu, Temyiz Kurulu, Daireler Kurulu ve daireleri her yıl bir eylülde başlamak üzere, yirmi temmuzdan otuzbir ağustosa kadar çalışmaya ara verirler.”

MADDE 32- 11/12/2010 tarihli ve 6087 sayılı Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Kanununun 15 inci maddesinin birinci fıkrasının (c) bendinde yer alan “sekiz” ibaresi “beş” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 33- 12/1/2011 tarihli ve 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanununun 102 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 102- (1) Adli tatil, her yıl yirmi temmuzda başlar, otuzbir ağustosta sona erer. Yeni adli yıl bir eylülde başlar.”

MADDE 34- 30/3/2011 tarihli ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanunun 70 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “otuzbeş” ibaresi “kırk” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 35- 27/6/1989 tarihli ve 375 sayılı Kanun Hükmünde Karamamenin ek 6 ncı maddesinin birinci fıkrasında yer alan “20 kişiyi” ibaresi “30 kişiyi”, “en fazla üç kişiye” ibaresi “en fazla sekiz kişiye” ve “diğer beş kişiye” ibaresi “diğer on kişiye” şeklinde, dördüncü fıkrasının (c) bendinde yer alan “en az 5 yıllık” ibaresi “birinci fıkraya göre ücret tavanı iki katını geçmeyecekler için en az 3 yıllık, diğerleri için en az 5 yıllık” şeklinde değiştirilmiş ve aynı fıkranın (ç) bendi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 36- 11/4/1928 tarihli ve 1219 sayılı Tababet ve Şuabatı San’atlarının Tarzı İcrasına Dair Kanunun 12 nci maddesinin ikinci fıkrasına “uzman olanlar” ibaresinden sonra gelmek üzere “657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 28 inci maddesi, 926 sayılı Türk Silâhlı Kuvvetleri Personel Kanununun ek 27 ncı maddesi, 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununun 36 ncı maddesinin altıncı fıkrası ile 2955 sayılı Gülhane Askeri Tıp Akademisi Kanununun 32 ncı maddesi saklı kalmak kaydıyla” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 37- 22/5/1930 tarihli ve 1632 sayılı Askerî Ceza Kanununun ek 3 üncü maddesinin üçüncü cümlesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 38- 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 28 inci maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiş ve ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Memurlar, meslekî faaliyette veya serbest meslek icrasında bulunmak üzere ofis, büro, muayenehane ve benzeri yerler açamaz; gerçek kişilere, özel hukuk tüzel kişilerine veya kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarına ait herhangi bir işyerinde veya vakıf üniversitelerinde çalışamaz.”

“Memurların üyesi oldukları yapı, kalkınma ve tüketim kooperatifleri, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları ve kanunla kurulmuş yardım sandıklarının yönetim, denetim ve disiplin kurulları üyelikleri görevleri, özel kanunlarda belirtilen görevler ile kurumundan izin alınmak kaydıyla yapılan insanî ve sosyal amaçlı gönüllü çalışmalar bu yasaklamanın dışındadır.”

MADDE 39- 27/7/1967 tarihli ve 926 sayılı Türk Silâhlı Kuvvetleri Personel Kanununa aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“Meslekî faaliyet ve serbest meslek icrası yasağı

EK MADDE 27- Bu Kanun kapsamına girenler, kanunlarda belirtilen istisnalar dışında meslekî faaliyette veya serbest meslek icrasında bulunmak üzere ofis, büro, muayenehane ve benzeri yerler açamaz; gerçek kişilere, özel hukuk tüzel kişilerine veya kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarına ait herhangi bir işyerinde veya vakıf üniversitelerinde çalışamaz.”

MADDE 40- 4/11/1981 tarihli ve 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununun;

a) 36 ncı maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Yükseköğretim kurumlarının kadrolarında bulunan öğretim elemanları, kanunlarda belirtilen hâller dışında 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 28 inci maddesi hükmüne tâbidir. Ancak öğretim üyeleri, yükseköğretim kurumlarında yalnızca eğitim ve araştırma faaliyetlerinde bulunmak ve döner sermaye faaliyetleri kapsamında gelir elde edilen hizmetlerde çalışmamak

kaydıyla mesai saatleri dışında yükseköğretim kurumlarından başka yerlerde meslekî faaliyette bulunabilir ve meslek veya sanatlarını serbest olarak icra edebilir. Yükseköğretim kurumlarından başka yerlerde çalışan öğretim üyelerine 58 inci madde ile 27/6/1989 tarihli ve 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 3 üncü maddesi uyarınca ek ödeme yapılmaz; bunlar rektör, dekan, enstitü, yüksekokul ve konservatuar müdürü, bölüm başkanı, anabilim ve bilim dalı başkanı, başhekim ve bunların yardımcısı olamaz.”

b) Geçici 58 inci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

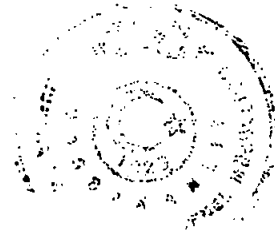
“GEÇİCİ MADDE 59- Yükseköğretim kurumları dışında meslekî faaliyette bulunmak ve meslek veya sanatlarını serbest olarak icra etmek isteyen öğretim üyelerine, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren iki yıla kadar ücretsiz izin verilebilir.”

MADDE 41- 17/11/1983 tarihli ve 2955 sayılı Gülhane Askeri Tıp Akademisi Kanununun 32 nci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Gülhane Askeri Tıp Akademisindeki kadrolu asker ve sivil öğretim elemanları 926 sayılı Kanunun ek 27 nci maddesi hükmüne tâbidir. Ancak öğretim üyesi kadrolarında bulunanlar; yalnızca eğitim ve araştırma faaliyetlerinde bulunmak, 2330 sayılı Nakdi Tazminat ve Aylık Bağlanması Hakkında Kanun ve 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanunu kapsamında yaralananlar, yükümlü erbaş ve erler ile askerî öğrencilere yönelik olanlar dışında hasta muayenesi ve tedavisi faaliyetleri kapsamında çalışmamak kaydıyla, Genelkurmay Başkanlığının izniyle mesai saatleri dışında meslekî faaliyette bulunabilir ve meslek veya sanatlarını serbest olarak icra edebilir. Bu öğretim üyelerine 926 sayılı Kanunun ek 17 nci maddesinin (Ç) fıkrası ile 17/11/1983 tarihli ve 2957 sayılı Kanunun 6 ncı maddesi, 10/6/1985 tarihli ve 3225 sayılı Kanunun 14 üncü maddesi ve 27/6/1989 tarihli ve 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 3 üncü maddesi hükümlerine göre ödeme yapılmaz.”

MADDE 42- Ekli (1) ve (2) sayılı listelerde yer alan kadrolar ihdas edilerek 13/12/1983 tarihli ve 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin eki (I) ve (II) sayılı cetvelinin Adalet Bakanlığına ait bölümüne eklenmiş, ekli (3) sayılı listede yer alan kadrolar iptal edilerek 190 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin eki (I) sayılı cetvelin Adalet Bakanlığına ait bölümünden çıkarılmış ve 190 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin eki (I) sayılı cetvelin Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kuruluna ait bölümünde yer alan Hizmetli unvanlı dolu ve boş kadroların sınıfı Yardımcı Hizmetler Sınıfı olarak değiştirilmiştir.

MADDE 43- Bu Kanun Hükmünde Kararnamenin 2 nci, 3 üncü, 9 uncu, 11 inci, 13 üncü, 27 nci, 31 inci, 33 üncü ve 34 üncü maddeleri 1/1/2012 tarihinde, diğer maddeleri yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

(1) SAYILI LİSTE

KURUMU : ADALET BAKANLIĞI
TEŞKİLÂTI : MERKEZ

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

<u>UNVANI</u>	<u>DERECESİ</u>	<u>SERBEST KADRO ADEDİ</u>	<u>TOPLAM</u>
Daire Başkanı	1	1	1
Tetkik Hakimi	1	5	5
Tetkik Hakimi	2	5	5
Tetkik Hakimi	3	5	5
İç Denetçi	1	7	7
TOPLAM		23	23

(2) SAYILI LİSTE

KURUMU : ADALET BAKANLIĞI
TEŞKİLÂTI : MERKEZ

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

<u>SINIFI</u>	<u>UNVANI</u>	<u>DERECESİ</u>	<u>SERBEST KADRO ADEDİ</u>	<u>TOPLAM</u>
GİH	Şube Müdürü	3	3	3
GİH	Mütercim	6	5	5
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	5	5	5
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	6	5	5
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	7	5	5
TH	İstatistikçi	6	5	5
YH	Hizmetli	12	2	2
	TOPLAM		30	30

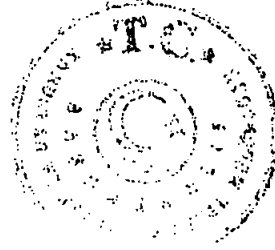

(3) SAYILI LİSTE

KURUMU : ADALET BAKANLIĞI
TEŞKİLÂTI : MERKEZ

İPTAL EDİLEN KADROLARIN

<u>SINIFI</u>	<u>UNVANI</u>	<u>DERECESİ</u>	<u>SERBEST KADRO ADEDİ</u>	<u>TOPLAM</u>
GİH	İç Denetçi	1	2	2
GİH	İç Denetçi	2	2	2
GİH	İç Denetçi	3	1	1
GİH	İç Denetçi	5	2	2
	TOPLAM		7	7

KANUN HÜKMÜNDE KARARNAME

KHK/

650

MADDE 44-Bu Kanun Hükmünde Kararname hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Eki

ABDULLAH GÜL
CUMHURBAŞKANI

RECEP TAYYİP ERDOĞAN
BAŞBAKAN

B. ARINÇ Başbakan Yardımcısı	A. BABACAN Başbakan Yardımcısı	B. ATALAY Başbakan Yardımcısı	B. BOZDAĞ Başbakan Yardımcısı
S. ERGİN Adalet Bakanı	F. ŞAHİN Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı	E. BAĞIŞ Avrupa Birliği Bakanı	N. ERGÜN Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanı
F. ÇELİK Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı	E. BAYRAKTAR Çevre ve Şehircilik Bakanı	A. DAVUTOĞLU Dışişleri Bakanı	M. Z. ÇAĞLAYAN Ekonomi Bakanı
T. YILDIZ Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı	S. KILIÇ Gençlik ve Spor Bakanı	M. M. EKER Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanı	H. YAZICI Gümrük ve Ticaret Bakanı
İ. N. ŞAHİN İçişleri Bakanı	C. YILMAZ Kalkınma Bakanı	E. GÜNAY Kültür ve Turizm Bakanı	M. ŞİMŞEK Maliye Bakanı
Ö. DİNÇER Millî Eğitim Bakanı	İ. YILMAZ Millî Savunma Bakanı	V. EROĞLU Orman ve Su İşleri Bakanı	R. AKDAĞ Sağlık Bakanı
B. YILDIRIM Ulaştırma Bakanı			

Dosya No:

